

2. kateheza: Abraham in njegova zaveza z Bogom

Premalokrat se spomnimo na to, da je zakonska zveza pravzaprav zaveza med možem in ženo. Zaveza med njima je znamenje tiste zaveze, ki jo je Bog nekdanj sklenil z Abrahamom, kasneje po Mojzesu jo je sklenil z izvoljenim ljudstvom, nazadnje pa jo je Kristus sklenil s Cerkvijo. Zato v tej katehezi še posebej raziskujemo, kakšen je namen zaveze, ki jo je Bog sklenil z Abrahamom in kako ga je preko te zaveze vzgajal za zavezo med njim in Saro.

Bog je Abrahama (ko je bil še Abram) poklical, naj odide iz svoje dežele, svoje rodbine in odide na pot. Abraham je v veri to tudi storil, zato ga poznamo kot 'očeta vere'. Bog mu je obljubil, da bo iz njega naredil velik narod.

Gospod in Abraham sta imela čudovit, osebni odnos. Neko noč je Gospod pokazal Abrahamu, da mu bo dal v dediščino kanaansko deželo. Abraham ga je vprašal: »Po čem bom spoznal, da jo dobim v posest?« (1 Mz 15,8). Bog je odgovoril Abrahamu tako, da je z njim sklenil zavezo. Končna obveza, ki jo sprejme Bog glede česar koli, je, z drugimi besedami, zaveza. Svojo obljubo je torej Bog potrdil tako, da se je zavezal z Abrahamom.

Zavezo sta sklenila tako, da sta stopala med razpolovljenimi kosi darovanih živali. Zaveze torej ni brez žrtve, darovanja in krvi. S tem sta simbolno povedala drug drugemu: zdaj ne živim več sebi, ampak živim zate. Vsaka stran v zavezi lahko zahteva karkoli, kar pripada drugemu. Takrat je dobil tudi novo ime – Abraham, njegova žena Saraja pa je dobila ime Sara.

Čez nekaj let je Bog hotel zase Abrahamovega sina Izaka in Abraham je ostal zvest zavezi, čeprav se mu je trgalo srce. Takrat si je Bog premislil, saj je videl njegovo zvestobo. Skoraj dva tisoč let pozneje pa je Bog izpolnil svoj del zaveze do Abrahama in njegovega rodu. Daroval je svojega Sina, saj je le Njegova žrtev edina zmogla zadostiti za ves greh človeštva in ljudi spraviti z Bogom.

Kaj nam ima Abrahamova zaveza z Bogom povedati o zavezi zakona? Ko se krščanski moški in ženska poročita, svojo obljubo potrdita z zavezo, torej žrtvovanjem. Skupaj stopita ne med darovanimi živalmi, ampak skozi žrtev Jezusa na križu. Vsak od njiju reče, kot je rekel Pavel: »Skupaj s Kristusom sem križan; ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni« (Gal 2,20). Zakonec ne živi več zase, ničesar ne pridržuje zase, ampak umre sebi, da bi živel za zakonca, s katerim je v zavezi. Pravzaprav živi za Kristusa, ki biva v zakoncu.

Ta pogled je nasproten naravnosti človeške logike in mnogih parov, ki po njej danes vstopajo v zakon. Pogovorno pravijo, da se želijo poročiti 'v cerkvi', kar je zgrešeno. Če bi razumeli namen zaveze, bi rekli, da se želijo poročiti 'v Kristusu'.

To nerazumevanje je gotovo eden od razlogov, zakaj tako veliko zakonov propade. Preveč ljudi vstopi v zakon z vprašanjem: »Kaj bom dobil od tega?« To ne deluje. Vstopiti moramo v Božjo skrivnost in se vprašati: »Kaj bom dal?« Zakon deluje, ko daš sebe v celoti, ali pa sploh nisi umrl sebi. Zaveza predpostavlja darovanje, žrtvovanje in kri. Sam učlovečeni Bog je s svojo krvjo potrdil večno zavezo z nami. Želi, da bi zakon med možem in ženo razumeli in živeli v tej resnici, kajti samo zavezni odnos lahko ustvari vez edinosti med možem in ženo.

Krščanski mož ima privilegij, da svoji ženi kaže isto vrsto ljubezni, s katero Kristus ljubi svojo Cerkev, za katero je dobesedno dal svoje življenje (Ef 5,25). Krščanska žena pa ima privilegij, da v svojem odnosu do moža kaže enako spoštovanje, kot jo ima Cerkev do Kristusa (Ef 5,24).

Vprašanja za pogovor:

1. Bog je svojo obljubo o potomcih in deželi potrdil tako, da je z Abrahamom sklenil zavezo. Se še spomniva, katere obljube sva midva potrdila z najino zavezo?
2. Bog je imel za Abrahama pripravljene blagoslove. Da bi jih bil deležen, je moral zapustiti vse, svojo deželo, svoje domače, svojo rodbino. Kaj mi je bilo najtežje zapustiti, ko sem vstopal(a) v zakon?
3. Pri sklenitvi zaveze je prisotno darovanje, žrtev in kri. V zakonski zavezi ni nič drugače. Kako sem gledal(a) na to ob poroki in kako razumem danes, da je življenje v zakonu povezano z darovanjem, žrtvijo in krvjo?
4. Vprašanje za može: sem pripravljen iz dneva v dan dajati svoje življenje za ženo, kot je Kristus dal svoje življenje za Cerkev? Kdaj mi je lažje in kdaj težje?

Vprašanje za žene: sem pripravljena možu izkazovati tako spoštovanje, kot ga ima Cerkev do Kristusa? Kdaj mi je lažje in kdaj težje?